

HÍREINK

Templomunk az imádság helyeként és a remény jeleként a pandémia alatt is **nyitva** van és nyitva is marad. A szertartások – a járványügyi előírások betartása mellett – nyilvánosak, azokat a szokott rend szerint végezzük. Ugyanakkor főpásztorunk felmentést adott a vasárnapi Szent Liturgián való részvétel kötelezettsége alól. Ez azt jelenti, hogy nem követ el bünt, így lelkiismereti aggály nélkül maradhat otthon az is, aki maga nem beteg ugyan, és nem is ápol beteget, de a helyzetre való tekintettel – saját és szerettei, embertársai érdekében – jobbnak látja, ha e veszélyeztetett időszak vasárnapjain nem vesz részt személyesen a templomi szertartásokon, hanem otthon imádkozik. Kérem, hogy aki így dönt, igyekezzen odafigyelő, imádságos lélekkel követni az interneten a máriapócsi bazilika (<http://mariapocskegyhely.eu/elo-kozvetites/>) vagy a nyíregyházi püspöki templom (<https://www.nyirgorkat.hu/?q=elo>) élőben közvetített szertartásait. (Máriapócsról nagyhéten és húsvétkor a Görögkatolikus Médiaközpont YouTube csatornája is élőben közvetít, ez szakmailag professzionálisabb, élvezhetőbb adás.) A járványhelyzetben szükséges fegyelem indokoltsága nem kétséges, ugyanakkor a bezártságra hivatkozva nem engedhetjük magunkat lélekben ellustulni; ebben a nehéz időben mérhetetlenül nagy szükségünk van a lelki táplálékra, az imádság megerősítő élményére, a hit bizonyosságára. Személyes beszélgetésre, gyónásra – a templomban vagy a templomkertben, szabad téren – a parókus bármikor kereshető.

Nagyheti szertartásainkat minden nap este fél hatkor kezdjük. Nagycsütörtökön a kínszenvedési evangéliumok olvasása, nagypénteken a sírbatételi vecsernye a legfontosabb imádságunk. A feltámadási szertartást **húsvét vasárnap** hajnali fél hatkor végezzük, utána szent liturgia, majd pászkaszentelés lesz. A pászkaszentelést a fél 10-es és a fél 12-es liturgia után is a templomkertben végezzük.

Április 23-án, **Szent György ünnepén** a fél 12-es liturgia kivételével vasárnapi istentiszteleti rendet tartunk. Hétközi rendünk mindig megtalálható a kertvarosigorogok.hu honlapon, és ki van függesztve a templomajton is.

ADÓBEVALLÁS – Immár a NAV készíti el az adózók bevallását, így figyelmünket könnyebben elkerülheti a személyi jövedelemadó 1%-áról való rendelkezés. Tekintse ezt mindenki lelkiismereti kötelességének! Kérjük, hogy abban az esetben is tegye meg felajánlását a Magyar katolikus Egyháznak, ha személyi jövedelemadója bizonyos kedvezmények miatt nulla forint (pl. családi adókedvezmény), mert a „nullás” bevallás is számít! A Magyar Katolikus Egyház technikai száma: **0011**. A második 1%hoz a Kertvárosi Közösségi Életért Alapítvány adószáma: **18803475-1-15**. Köszönjük.

Nyíregyháza-kertvárosi Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3.

Honlap: www.kertvarosigorogok.hu – Tel.: 06-30/4155092 – E-mail: obbagyl@upcmail.hu

Számlaszámunk: 11100702-18799303-36000001 – Felelős kiadó: Obbagy László parókus

A KERTVÁROSI
GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA ÉRTESETŐJE

LEGYEZŐ

2021 ÁPRILIS

„ÚJ SÍRBA HELYEZÉ...”

Az evangélium leírása szerint Arimateai József – miután Nikodémus segítségével levette a keresztfáról – tiszta gyolcsba göngyölte, majd új sírba helyezte halott Urunk élettelen testét. A sír saját új sírboltja volt, ezt ajánlotta fel az Úr Jézus temetkezési helyül.

Akik éltek már meg gyászt a szívük mélyén, vagy épp most vannak gyászban (egyházközségünkben is többen), azok pontosan tudják, mit jelent az a törekvés, hogy a temetés körül a gyász lélektanilag nehéz élethelyzetében is szeretettel gondoskodással járjunk el, hogy elhunytunknak méltó módon adjuk meg a végtisztességet.

Idén „új sírba” helyeztük mi is a sírleplet kertvárosi templomunkban. Köszönet érte az ajándékozónak és a készítőnek, valamint a szakszerű és gyönyörű díszítést végzőknek. A Szentsír szépsége a templomban nem csupán az Elhunyt, Krisztus Urunk iránti szeretetünkről, de hitünkről s harmadnapi reményünkről is árulkodik.

„Az istenfélő József, levevén a fáról a te legtisztább testedet, tiszta gyolcsba göngyölé, és illatos szerekkel ellátva új sírba helyezé.”
(nagypénteki sírbatételi vecsernyénk éneke)

Az Arimateai József örökségét továbbvivők: ö. Gajdos Bertalané és Gajdos Gábor; a virágozók Roglev Marianna, Papp Valéria.

Köszönjük. A jó Isten fizesse meg munkájukat, áldozatukat!

Üszök és kereszt Moszulban – Ninive és cet Kertvárosban

Az elmúlt hetekben – érthető módon – a világvárvány a tömegkommunikáció legfőbb témája, így viszonylag kevés hírértékkel bírt Ferenc pápa iraki látogatása. Jőmagam úgy vélem, egyház-, sőt világtörténelmi nagyságrendű esemény történt. Bár ma romváros, Ur városa révén ez a terület Ábrahám származási helye, így a területnek szimbolikus jelentősége van a zsidóság, az iszlám és a kereszténység dialógusában. Az utóbbi esztendő során ugyanakkor a radikális Iszlám Állam merényletei rányomták a bélyegüket az ország életére, az ősi keresztény gyülekezetek tagjai félelemben éltek, az üldözés miatt igen sokan menekülésre kényszerültek. Az Iszlám Állam kegyetlenül ki is végzett keresztényeket azért, mert nem tagadták meg a hitüket. Nem akármilyen bátorság kellett tehát ehhez az utazáshoz a szentatya részéről, aki megbékélést sürgetett, ugyanakkor a keresztények számára a jövőbe vetett remény megerősítő üzenetével érkezett.

Moszul városában egy felgyújtott templom előtti téren állították fel a szabadtéri oltárt, a romok mellett, a romok között. Az oltár mellett álló keresztet a felgyújtott templom égett padjainak üszkös fadarabjaiból ácsolták össze. Igen beszédes jel volt. A képeket látva eszembe jutott az Eucharisztikus Kongresszus szimbóluma, amely a mi templomunkban is járt. A tölgyfa keresztet, Ozsvári Csaba – azóta fiatalon elhunyt – ötvös-

művész remekbe szabott alkotását mintegy beborítják a magyar szentek és boldogok ereklyéi (ld. <https://www.youtube.com/watch?v=fll3RLXWvO0> kisfilm); szinte az ereklyékből „áll össze” a háromméteres kereszt. *(Egyik kertvárosi hittestvérem facebook-profiljának kezdő képe ennek a keresztnek a bevitele a templomunkba. A kereszt ezt a barátomat is megihlette.)* Az üszkös fada-

rabok az iraki és a világon ma is ezerszám üldözött keresztények jelképes ereklyéi. Engem meg, aki naponta sokak keresztjét viszem imádságaimban az Isten színe elé, ezek a képek rádöbbenenek: úgy kell idehoznom a rám bízottak életének az élet napi küzdelmeiben megperzselődött, üszkös fadarabjait – a testi és lelki betegségeket, a fizikai és idegrendszeri megfáradást, a gyász könnyeit, az Istennel való perlekedés háborgását, a szív kétegyét, de olykor a fásultságot, a családok szeretetválságát, a csupán anyagiakat hajszólo életmód rombolását, a formálissá szürkülő, örömtelen vallásosságot, a kihűlt házasságokat, a válások miatt szenvedő gyerekeket, minden gyöngeséget, bajt és bűnt –, hogy azok az üszkös fadarabok keresztté álljanak össze templomunk oltáránál, hogy megszentelődjenek, megváltódjanak, hogy ereklyévé váljon az üszök.

A pap gyarló imája nem, de a kereszt ereje elég lehet hozzá.

A moszuli kereszt megérintett. De még ennél is jobban az a felismerés, hogy Moszul valójában Ninive; az ősi Ninive romvárosa ma Moszul része.

Ninivéhez kötődően a legmélyebb „érintés” Jónás próféta története, aki templomunk falán még fizimiskában is hasonlít a kertvárosi paphoz. De bizonyára mindnyájan magunkra ismerhetünk benne.

Jónás könyvének történetét, tanulságos tanító elbeszélését mindnyájan ismerjük. A próféta igent mond az Úr szavára, de valójában csak látszólag engedelmeskedik. Küldetésének helyszíne, Ninive helyett Tarsusz felé veszi az irányt. A tengeren kitört viharban dőbber rá a felelősségére, majd a cet gyomrában imádkozva tart bűnbánatot, s miután a hal partra veti, végül elmegy Ninivébe, hogy küldetését teljesítse.

Amikor Jónás imádságában fölsóhajtott a cet gyomrában, bizonyan lepergett előtte élete filmje. Beszédes a bibliai leírás: attól kezdve, hogy szóban igent, de szívében nemet mondott Istennek, Jónás csak lejtmenetben közlekedik: lemegy Jáfóba, ott lemegy a kikötőbe, lemegy a hajóba, majd lemegy a hajófenékre, aludni. Onnan kerül még mélyebbre, a cet gyomrába. Az Istentől távolodó ember lejtője ez. A végeredmény, vagyis a távolság dőbberete, a bűn felismerése, az engedetlenség fájdalma azonban Jónás számára a mélypont ünnepevé avatta a cet gyomrát.

Pereg a film előttünk is. Szóbeli igenek, szívbéli nemek, vasárnapi igenek, hétköznapi nemek, és a lejtmenet, a beszürkülés, a hajófenék – elvégre lavírozva, ügyeskedve is lehet utazni, ha már a hajón vagyok. Jónás imája – „a romlásból, Isten, vezess ki engem!” – azt kell jelentse számomra: megújítom az Istennek kimondott igenemet, és tarsizos kanyarok után végre valóban nincs fontosabb számomra, mint keresni az ő akaratát, megtalálni személyes Ninivémet.

Akit kiköp a cet, nem akar visszacsúszni a mélység száján. A jónási kiáltásnak azért is kell elhangoznia ajkunkon, vagy még inkább szívünk mélyén, nehogy a lélekrontó szörnynek, a sátánnak áldozatul essünk. Igazán egzisztenciális mélységűvé ugyanakkor csak úgy válik számunkra Jónás története, ha benne Krisztusunkat is felismerjük. Az egyre lejjebb csúszó engedetlen szolgálta az Újszövetség fényében a hozzánk egyre közelebb jövő engedelmes szolgálóra mutat, Krisztusra, aki egyre lejjebb jön, mígnem a betlehemi jászolban, majd a föld gyomrában egyé lesz életünkkel és halálunkkal, és így ajándékoz Életet, immár isteni, örök életet nekünk. Az „imádságomat kiöntöm az Úr elé”, a „gyötrelemmel tele az én lelkem”, az „életem közel van a sírhoz” akkor válik kétségbeesett esdeklésből hittel teli, dicsőítve könyörgő imává, ha hitem bizonyosságában hozzáéneklek a húsvéti kánon Jónását is: „Leszállottál, Krisztus, a föld alsó részeibe, és összetörted a foglyokat letartó börtönök zárait; s a harmadik napon, mint Jónás a cethalból, föltámadtál a sírból.”